

با حضور بهروز غریب‌پور دبیر بخش تئاتر برگزار شد؛

آخرین نشست از مجموعه نشست‌های دبیران جشنواره «هنر زنده است»
تهران (پانا) - آخرین نشست از مجموعه نشست‌های دبیران جشنواره «هنر زنده است» برگزار شد.

به گزارش ستاد اطلاع‌رسانی جشنواره «هنر زنده است»، بعد از ظهر امروز سه‌شنبه ۱۹ اسفند، نشست بهروز غریب‌پور، دبیر بخش تئاتر و رئیس شورای سیاست‌گذاری جشنواره، در سالن بلک باکس باغ کتاب تهران با حضور مازیار رضاخانی، مدیر جشنواره و بهروز غریب‌پور برگزار شد.

در ابتدای این نشست، غریب‌پور گفت: نقطه آغازین این جشنواره را مازیار رضاخانی می‌داند که پیشنهاد شکل‌گیری این رویداد را ارائه داد. خدا را شاکرم که با هر تلخی و شیرینی به روز آخر جشنواره رسیدیم. این رویداد در کاهش افسردگی و ناامیدی عمل کرده و کارآفرینی می‌کند، پس طبیعی است که هزینه‌های کمی را متحمل شود و ما در این مسیر پر پیچ و خم گرفتار آدم‌های نااهل هم شدیم که می‌خواستند از نام‌های این جشنواره سوءاستفاده کند و در نتیجه ما را تا آستانه فروپاشی و شکست پیش بردند. اما خواست خدا و همت جمعی باعث مشارکت موسسه‌های مختلفی شد که از ابتدا در برنامه ما نبودند.

غریب‌پور گفت: خیلی تلاش کردیم که بذر امید که کاشتیم، هدر نرود و امید جوانان ناامید نشود، شهرداری تهران، موسسه «هافن» و وزارت ارشاد حضور پررنگی در شکل‌گیری این جشنواره داشتند و من خوشحالم که این افت و خیز باعث هم‌نشینی و شناخت بیشتر ما از یک‌دیگر شد.

دبیر بخش تئاتر گفت: بخش تئاتر یازده ژانر را در دل خود جای داد و خودش یک جشنواره کامل و تمام‌عیار بود. از نقالی زنان در دورافتاده‌ترین نقطه ایران بگیر تا تعزیه‌ها و نمایش‌های مدرن، در جشنواره حضور داشتند. مونولوگ، کمدی مکتب اصفهان، پانتومیم و پرفورمنس را هم به عنوان یک ژانر وارد بخش تئاتر کردیم.

او ادامه داد: ۸۰۰ اثر در بخش تئاتر شرکت کردند. ۳۵ درصد از شرکت‌کنندگان بخش تئاتر هم از بانوان هستند و این نکته‌ای حائز اهمیت است. می‌خواهم بگویم که رنگ‌آمیزی متنوعی در میان هنرمندان دیده می‌شود.

دبیر بخش تئاتر درباره نحوه هدای جوائز گفت: لیلی عاج، به عنوان مدیر اجرایی و یکی از کسانی که تنگاتنگ با داوران در حال مذاکره و رایزنی بود یک بار به من گفت که بابت اخذ این سمت بسیار از شما ممنونم. من ریزه‌کاری‌هایی را در میان این هنرمندان دیدم که جا خوردم و حیرت کردم. مرضیه برومند، آتیلا پسیانی، فاطمه معتمد آریا و اصغر دشتی بسیار لطف داشتند که در همان لحظه اول پیشنهاد داوری را پذیرفتند و حقیقتاً هر چهار بزرگوار در بسترسازی برای نسل آینده بینهایت آگاهانه عمل کردند.

غریب‌پور گفت: من بسیار کم داوری و قضاوت کردن را می‌پذیرم چون حس می‌کنم رسیدگی به امور مربوط به گروه خودم زمان داوری را از من سلب می‌کند و باید بگویم که انسان خوش‌بینی هستم، اما خط قرمزی دارم که وقتی تئاتری از آن خط قرمز رد شود و مخاطب را به هیچ بگیرد می‌گویم آن روز، روز سوگواری هنر است و با جریان عمومی تئاتر که نتواند با مخاطب ارتباط برقرار کند مخالف هستم.

او ادامه داد: تنها لویی شانزدهم است که به قدری احمق است که به تنهایی تئاتر را تماشا کند. حتی زمانی هم که آنلاین کار می‌کنیم، مخاطبی پشت صفحه نمایشگر نشسته و اگر هر اثر هنری به مخاطب فکر نکرده و در دام جشنواره پسندی قرار بگیرد، سقوط خواهد کرد.

غریب‌پور گفت: امروز کتاب «ابن بطوطه» را خریداری کردم و دیدم موت همه آرزوها در زمان

ناصرالدین شاه بوده که وبا و بحران‌های دیگری شکل گرفت و باید بگویم که در طول دوران بشری این مرگ و میر به کرات اتفاق افتاده است. برای مثال در دوره شکسپیر هم دو سال همه تماشاخانه‌ها تعطیل بودند.

او گفت: ما نباید ناامید باشیم و امید داشتن مهم است ضمن این که ما به کرونا؛ نیاز داشتیم تا به مثابه زنگ خطر به ما مواردی را یادآوری کند و گویی بشر باید پایان شب سیاه سفید است؛ را هر بار از سر نو تجربه کند و من مطمئنم بر مخاطبان هنر افزوده می‌شود چرا که دوران فراقی وجود داشت که بعد از آن هنر در تقویم فرهنگی خانواده‌ها جای خواهد گرفت. ضمن این که فکر می‌کنم به یک دوره خلوت‌گزینی و ارزیابی نیاز داشتیم.

غریب‌پور در پایان گفت: بدون واژه و با خودخواهی نمره بیست را به شورای سیاست‌گذاری، هیئت موسس و داوران می‌دهم که در این دوره حساس از اقصی نقاط دنیا با ما همکاری کردند. ما به خوبی همدیگر را تحمل کرده و همه مسائل را در درون خود حل کردیم. اما در مسائلی چون هزینه کردن برای آثار با کیفیت‌های بالاتر نتوانستیم نمره خوبی به خودمان بدهیم اما در جمع و جذب مخاطب بسیار موفق بودیم و ۲۸۰۰ اثر را جمع کردیم و ۶۸۰۰۰ هزار بازدیدکننده از سایت داشتیم.

غریب‌پور در پایان ابراز امیدواری کرد که برپایی جشنواره هنر زنده است؛ پردوام باشد.